

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0265

Środki włączenia społecznego w programie Erasmus+ w latach 2014-2020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie wdrażania środków włączenia społecznego w programie Erasmus+ w latach 2014–2020 (2021/2009(INI))

(2023/C 32/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 6, 10, 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013 ⁽²⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z 31 stycznia 2018 r. pt. „Ocena śródkresowa programu Erasmus+ (2014–2020)” (COM(2018)0050),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 14 listopada 2017 r. zatytułowany „Wzmocnienie tożsamości europejskiej dzięki edukacji i kulturze – Wkład Komisji Europejskiej w spotkanie przywódców w Göteborgu w dniu 17 listopada 2017 r.” (COM(2017)0673),
 - uwzględniając międzyinstytucjonalną proklamację Europejskiego filaru praw socjalnych ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 12 listopada 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698), która opiera się na konkluzjach Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości osób LGBTI,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 18 września 2020 r. pt. „Unia równości – unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025” (COM(2020)0565), którego celem jest aktualizacja dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasady równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽⁴⁾ (dyrektywa w sprawie równości rasowej),
 - uwzględniając swoją rezolucję z 15 września 2020 r. w sprawie skutecznych środków ekologizacji programów Erasmus + i Kreatywna Europa oraz Europejskiego Korpusu Solidarności ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) i załącznik 3 do decyzji Konferencji Przewodniczących z 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Petycji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A9-0158/2022),
- A. mając na uwadze, że mobilność jest niezwykle ważnym elementem cyfrowego uczenia się i uczenia się opartego na kontakcie bezpośrednim; mając na uwadze, że zapewnianie wszystkim równych szans sprzyjających włączeniu społecznemu jest i musi pozostać nieodłącznym elementem podstawowych wartości Unii Europejskiej, a także że osoby ze wszystkich środowisk i warstw społecznych muszą mieć możliwość pełnego i równego korzystania z programu Erasmus+; mając na uwadze, że program Erasmus+ przynosi korzyści nie tylko jego uczestnikom, lecz także wszystkim społecznościom i społeczeństwom, a także wdraża cel zrównoważonego rozwoju ONZ nr 4; mając na uwadze, że prowadzi to do powstania bardziej demokratycznych, silniejszych, spójniejszych i odporniejszych społeczeństw;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.2.2013, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 28.5.2021, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 428 z 13.12.2017, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 2.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- B. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie programu Erasmus+ w latach 2014–2020 kładzie szczególny nacisk na promowanie włączenia społecznego i na uczestnictwo osób o specjalnych potrzebach lub o mniejszych szansach, zgodnie z definicją zawartą w „Strategii na rzecz włączenia społecznego i różnorodności Erasmus+”, obejmującą osoby z niepełnosprawnościami, problemami zdrowotnymi, trudnościami w nauce, doświadczające różnic kulturowych oraz borykające się z barierami ekonomicznymi, geograficznymi i społecznymi; mając na uwadze, że obecny program Erasmus+ (2021–2027) jest również ściśle powiązany z transformacją ekologiczną i cyfrową;
- C. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 wywarła poważny wpływ na cały sektor edukacji, jeszcze bardziej pogłębiając istniejące nierówności w dostępie do edukacji i uwypuklając potrzebę utrzymania środków włączenia społecznego w ramach programu Erasmus+ oraz wprowadzenia wszelkich niezbędnych usprawnień;
- D. mając na uwadze, że na szczeblu europejskim nie ustanowiono zharmonizowanej i obowiązkowej strategii na rzecz włączenia społecznego dla programu Erasmus+ na lata 2014–2020 oraz mając na uwadze, że brak takiej strategii ograniczył skuteczność środków włączenia społecznego w ramach programu;
- E. mając na uwadze, że mobilność fizyczna umożliwia głębsze poznanie innych kultur i optymalną interakcję z nimi, oraz mając na uwadze, że wirtualne kontakty i uczenie się stanowią cenne uzupełnienie mobilności fizycznej, ale nie zapewniają takiej samej jakości doświadczeń ani takich samych korzyści;
- F. mając na uwadze, że pandemia przyspieszyła transformację cyfrową i uwydlatniła znaczenie posiadania dobrych umiejętności cyfrowych; podkreśla, że Erasmus+ może znacząco przyczynić się do podnoszenia i zmiany kwalifikacji cyfrowych;
- G. mając na uwadze, że doświadczenie w zakresie mobilności oferowane w ramach programu Erasmus+ może znacząco zmienić życie uczestników i mieć pozytywny wpływ na ich umiejętności komunikacyjne, pewność siebie, otwartość, krytyczne myślenie, rozwój osobisty i zawodowy, szanse na zatrudnienie i dobrostan, a także pomóc im zrozumieć korzyści płynące ze zjednoczonej Europy poprzez zapewnienie możliwości uczenia się sprzyjającego włączeniu społecznemu, które wzbogaci ich życie i pozwoli doświadczyć dziedzictwa językowego i kulturowego Europy, a zarazem zdobyć wiedzę przydatną przez całe życie;
- H. mając na uwadze, że w ocenie śródkresowej programu Erasmus+ w latach 2014–2020 opublikowanej przez Komisję w 2018 r. podkreślono konieczność dotarcia do większej liczby osób o mniejszych szansach i mniejszych organizacji we wszystkich regionach;
1. z zadowoleniem odnotowuje ogólnie pozytywne postrzeganie rozwoju środków włączenia społecznego w okresie programowania Erasmus+ na lata 2014–2020;
 2. podkreśla, że Erasmus+ powinien wspierać plany umiędzynarodowienia zainteresowanych stron i uczestników programu, aby pomóc w pokonywaniu fizycznych, psychicznych, społecznych, społeczno-ekonomicznych, językowych, cyfrowych i innych przeszkód utrudniających mobilność edukacyjną, a także projekty europejskie, które zapewniają jasne i szczegółowe informacje oraz wysokiej jakości wsparcie uczestnikom należącym do grup niedostatecznie reprezentowanych lub mających szczególne potrzeby;
 3. podkreśla kluczową potrzebę dostosowanego do potrzeb finansowania i stypendiów, takich jak płatności zaliczkowe, dopłaty uzupełniające, płatności zaliczkowe i płatności ryczałtowe, aby zwiększyć udział osób o mniejszych szansach lub pochodzących ze środowisk defaworyzowanych, ponieważ bariery finansowe pozostają jedną z największych przeszkód w uczestnictwie w programie Erasmus+; podkreśla w związku z tym potrzebę stosowania elastycznych przepisów w celu zapewnienia wystarczających środków finansowych na pokrycie potrzeb takich osób, w szczególności kosztów utrzymania;
 4. wzywa Komisję, by dalej rozwijała instrumenty finansowania programu Erasmus+ i tworzyła synergie z innymi programami;
 5. podkreśla, że kwota przyznana w ramach stypendiów na rzecz mobilności jest w niektórych przypadkach nadal niewystarczająca, co może przyczynić się do wykluczenia społecznego studentów i rodzin których nie stać na mobilność; wzywa do zwiększenia budżetu na 2023 r. przeznaczanego na pełne wdrożenie środków włączenia społecznego w ramach programu Erasmus+ i Europejskiego Korpusu Solidarności;
 6. wzywa Komisję do zapewnienia właściwego i pełnego funkcjonowania istniejących narzędzi cyfrowych oraz do natychmiastowego rozwiązania poważnych i utrzymujących się problemów związanych z narzędziami informatycznymi wykorzystywanymi w programie Erasmus+, które znacznie utrudniają uczestnictwo nie tylko mniejszych organizacji, osób o mniejszych szansach, starszych uczestników i pracowników pomagających w formalnościach administracyjnych, lecz także wszystkich rodzajów beneficjentów; wzywa Komisję do ułatwienia procesu tworzenia nowych narzędzi informatycznych i udostępnienia go wszystkim grupom oraz do przetestowania tych narzędzi na wystarczająco dużą skalę przed ich wdrożeniem;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

7. zauważa, że bariery administracyjne uniemożliwiają wielu potencjalnym osobom uczącym się uczestnictwo w programie; wzywa Komisję do ograniczenia biurokracji i uproszczenia procedur dostępu do finansowania, aby usprawnić ten proces, ułatwić jego zrozumienie i dostępność; podkreśla, że obciążenie administracyjne stanowi przeszkodę w dostępie dla wszystkich i ma największy wpływ na osoby o mniejszych szansach lub o specjalnych potrzebach; podkreśla, że ważne jest zapewnienie procedur składania wniosków we wszystkich językach europejskich;

8. wyraża uznanie dla roli nauczycieli, osób pracujących z młodzieżą i pracowników socjalnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, stowarzyszeń i pracowników dydaktycznych jako siły napędowej uczestniczących instytucji w podnoszeniu świadomości na temat programu poprzez informowanie przyszłych osób uczących się, wspieranie ich i identyfikowanie osób o mniejszych szansach; zauważa, że bez nich większość uczestników, zwłaszcza tych o mniejszych szansach, nie byłaby w stanie uczestniczyć w programie; wzywa Komisję, państwa członkowskie i agencje narodowe, aby doceniały i uznawały pracę tych osób, często wolontariuszy, i wspierały je poprzez ułatwianie im mobilności, a także by zapewniały im odpowiednie finansowanie i wsparcie na pomoc uczestnikom o mniejszych szansach i oferowanie im specjalnych szkoleń przystosowanych do ich potrzeb; zwraca uwagę na znaczenie aktualizacji różnych narzędzi wykorzystywanych przez tych pracowników w celu znalezienia potencjalnych uczestników i lepszego dostosowania doświadczeń w ramach programu Erasmus+ w celu zaspokojenia potrzeb każdego uczestnika;

9. podkreśla znaczenie zapewnienia nauczycielom odpowiednich szkoleń i wsparcia w zakresie skutecznego zmagania się z wyzwaniem i wykorzystywania możliwości oraz promowania wymiany dobrych praktyk w tej dziedzinie;

10. zachęca państwa członkowskie i agencje narodowe do ułatwiania organizacji większej liczby seminariów szkoleniowych dla pracowników programu Erasmus+ w celu realizacji projektów, opracowania metod partycypacyjnych i rozważenia nowych sposobów dotarcia do przyszłych beneficjentów programu;

11. podkreśla, że Komisja, państwa członkowskie i agencje narodowe powinny zapewnić lepsze wsparcie organizacjom oddalonym we wszystkich sektorach, w tym organizacjom lokalnym i mniejszym, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych, na wyspach i na obszarach oddalonych, trudno dostępnych, górskich i wiejskich, oraz zapewnić sprawiedliwy podział środków i projektów w każdym państwie członkowskim;

12. podkreśla, że oprócz dalszych szkoleń i wiedzy fachowej ważne jest zapewnienie pracownikom odpowiedniego wsparcia finansowego i materialnego, tak aby mogli oni komunikować się z uczestnikami, ich rodzinami i beneficjentami, poprawiać dostęp do projektów oraz zwiększać ich skuteczność i wpływ, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawnego przebiegu mobilności i projektów; zauważa, że agencje narodowe państw członkowskich mogą wnieść znaczący wkład poprzez określenie potrzeb organizacji i instytucji w tej dziedzinie oraz zapewnienie niezbędnego wsparcia;

13. zauważa pozytywny wpływ krótkoterminowej mobilności uczniów na pokonywanie barier psychicznych i psychospołecznych oraz zwraca się do Komisji i agencji narodowych o wspieranie projektów w zakresie mobilności, skierowanych do dzieci i młodzieży;

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do organizowania ukierunkowanych kampanii informacyjnych, zarówno w internecie, jak i poza nim, we współpracy z mediami i platformami mediów społecznościowych, w publicznych placówkach edukacyjnych i przestrzeniach edukacyjnych, takich jak biblioteki, szkoły i uniwersytety, w celu dotarcia do większej liczby obywateli i zwiększenia ich świadomości na temat korzyści płynących z programu Erasmus+;

15. zwraca się do wszystkich agencji narodowych o wyznaczenie specjalnych urzędników ds. włączenia społecznego i różnorodności, aby dotrzeć bezpośrednio do osób uczących się o specjalnych potrzebach lub mniejszych szansach; w związku z tym wzywa organizacje wybrane do realizacji działań w ramach programu Erasmus+ do wyznaczenia specjalnych osób kontaktowych dla osób o mniejszych szansach oraz przypomina, że informacje na temat usług wsparcia świadczonych na rzecz osób o specjalnych potrzebach muszą być jasne, aktualne, kompletne i łatwo dostępne;

16. wzywa Komisję do poprawy wytycznych dotyczących polityki krajowej, tak by umożliwić udział osób uczących się, które borykają się z problemami zdrowotnymi, doświadczają różnic kulturowych oraz barier ekonomicznych, geograficznych i społecznych, a także do kontrolowania wdrażania tych wytycznych i składania sprawozdań na ten temat;

17. popiera wszystkie unijne inicjatywy, które ułatwiają mobilność studentów, takie jak aplikacja Erasmus+ na telefony komórkowe, „Erasmus bez dokumentacji papierowej” czy europejska legitymacja studencka; wzywa Komisję do zbadania możliwości ściślejszego powiązania programów Erasmus+ z innymi programami oraz do promowania współpracy międzysektorowej, w tym programu Interrail, by lepiej realizować zasadę włączenia społecznego i równości, a tym samym poprawić dostęp do lepszych i bardziej ekologicznych możliwości w zakresie mobilności, zwłaszcza dla osób o mniejszych szansach; wzywa Komisję do uczynienia inicjatywy DiscoverEU bardziej sprzyjającą włączeniu społecznemu, umożliwiając udział większej liczby osób;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

18. podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na umiejętności językowe, zwłaszcza w przypadku uczestników o mniejszych szansach; w związku z tym apeluje o ukierunkowane i dostosowane do poszczególnych grup wsparcie na naukę języków przed okresem mobilności oraz podkreśla, że wsparcie to nie powinno ograniczać się do kursów internetowych;

19. uznaje istotną rolę centrów zasobów SALTO (ang. Support, Advanced Learning and Training Opportunities for Youth) na rzecz włączenia społecznego i różnorodności we wdrażaniu środków włączenia społecznego w ramach ścieżki „Młodzież” programu Erasmus+ i zauważa, że należy uważnie monitorować proces uwzględniania strategii włączenia społecznego w ścieżce „Kształcenie i szkolenie” w bieżącym okresie programowania z uwagi na odmienne grupy docelowe; zwraca uwagę na konieczność zacieśnienia współpracy pomiędzy agencjami narodowymi i agencjami zatrudnienia oraz innymi zainteresowanymi stronami zaangażowanymi w edukację dorosłych, aby ułatwić objęcie uczących się dorosłych programem Erasmus+ w latach 2021–2027;

20. ubolewa nad brakiem wiarygodnych danych – zarówno ilościowych, jak i jakościowych – dotyczących udziału osób o mniejszych szansach w programie Erasmus+, ponieważ takie dane mogłyby zostać wykorzystane do określenia, do których grup należy ukierunkować środki włączenia społecznego; podkreśla potrzebę opracowania systemów oceny w celu tworzenia jasnych statystyk i właściwej oceny innych trudnych kwestii w celu stworzenia narzędzia administracyjnego i zarządzania na potrzeby środków włączenia społecznego, z wykorzystaniem metod, które zapewniają pełne poszanowanie przepisów dotyczących prywatności i ochrony danych i nie stwarzają niepotrzebnych obciążeń administracyjnych dla organizacji i uczestników; potwierdza potrzebę zwiększenia zdolności personelu w zakresie wskaźników i systemów monitorowania włączenia społecznego;

21. podkreśla, że w obecnym okresie programowania należy sfinansować więcej ogólnounijnych badań nad włączeniem społecznym, aby ocenić wpływ środków podejmowanych przez agencje narodowe i zainteresowane strony na udział organizacji i osób o mniejszych szansach; podkreśla znaczenie prowadzenia rejestrów i statystyk, które powinny stanowić podstawę konsultacji w sprawie przyszłych programów;

22. prosi o uwzględnienie szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami w celu ułatwienia im uczestnictwa w programie w drodze oferowania im mobilności hybrydowej poprzez przygotowanie do okresu mobilności, umożliwienie korzystania z pomocy osoby towarzyszącej oraz zapewnienie odpowiedniego i dostępnego zakwaterowania i specjalistycznych usług wsparcia w zależności od ich potrzeb; podkreśla potrzebę gromadzenia informacji zwrotnych od osób z niepełnosprawnościami po upływie okresu mobilności w celu zwiększenia uczestnictwa przyszłych beneficjentów; podkreśla, że trzeba zapewnić osobom z niepełnosprawnościami szczególne wsparcie, wytyczne i narzędzia, które umożliwią im rejestrację i uczestnictwo w programie Erasmus+; przypomina, że osoby towarzyszące powinny również mieć dostęp do funduszy i stypendiów, aby móc uczestniczyć w programie mobilności;

23. podkreśla znaczenie programu Erasmus+ dla propagowania wartości takich jak tolerancja i różnorodność; wzywa Komisję do stworzenia synergii między unijnym planem działania przeciwko rasizmowi a programem Erasmus+ w celu zaspokojenia konkretnych potrzeb i zwalczania wszelkich form rasizmu;

24. z zadowoleniem przyjmuje rozwój projektów Erasmus+ związanych z poprawą równouprawnienia płci i udziału kobiet we wszystkich obszarach edukacji, w szczególności w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii, sztuki i matematyki (STEAM), oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego eksponowania równouprawnienia płci w ich strategiach politycznych i działaniach;

25. z zadowoleniem przyjmuje projekty mające na celu informowanie i podnoszenie świadomości na temat różnorodności seksualnej oraz zachęcanie do poszanowania osób LGBTIQ+, a także wzywa Komisję do ustanowienia rzeczywistych powiązań między unijną strategią na rzecz równości osób LGBTIQ+ a programem Erasmus+;

26. podkreśla, że konieczne są ukierunkowane rozwiązania i oparte na potrzebach podejście do możliwości mobilności związanej z uczeniem się dla osób pochodzących ze zmarginalizowanych grup, aby zwiększyć ich udział w programie i zapewnić im odpowiednie wsparcie, pamiętając, że bariery finansowe i instytucjonalne są nadal jedną z głównych przeszkód w uczestnictwie takich osób w programie;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby wszystkie odpowiednie informacje dotyczące programu Erasmus+ były dostępne dla osób z niepełnosprawnościami we wszystkich językach europejskich, w szczególności za pomocą dostosowanych i pozbawionych barier narzędzi internetowych; przypomina, że procesy planowania i oceny powinny być pozbawione barier; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie „Dni Erasmus” i podkreśla rolę sieci dotychczasowych uczestników i absolwentów programu Erasmus+ w jego upowszechnianiu i działaniu w charakterze potencjalnego pojedynczego punktu kontaktowego dla wszystkich przyszłych osób uczących się;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

28. zwraca się do państw członkowskich o dokonanie oceny ich istniejących strategii politycznych oraz o przyjęcie ukierunkowanych programów i działań na rzecz osób uczących się w każdym wieku i ze wszystkich środowisk o mniejszych szansach i specjalnych potrzebach w celu zwiększenia ich uczestnictwa w programie Erasmus+, w szczególności w odniesieniu do mobilności, oraz o wspieranie wymiany dobrych praktyk w tej dziedzinie; zauważa, że agencje narodowe i organizacje wolontariackie odgrywają ważną rolę w ułatwianiu tego procesu;

29. podkreśla pozytywny wpływ programu Erasmus+ w państwach trzecich jako czynnika w procesie integracji europejskiej i zwiększenia widoczności UE; podkreśla potrzebę poprawy partnerstw i zwiększenia sprzyjającego włączeniu społecznemu charakteru projektów w ramach programu Erasmus+ w krajach stowarzyszonych i innych kwalifikujących się krajach, w szczególności na Bałkanach Zachodnich oraz w krajach należących do wschodniego i południowego sąsiedztwa; wzywa Komisję do usprawnienia konsultacji międzynarodowych – zarówno w formie zdalnej, jak i przy fizycznym udziale – między agencjami narodowymi państw członkowskich a agencjami narodowymi uczestniczącymi krajów w celu wymiany dobrych praktyk; zauważa, że przyczyni się to do dalszego zacieśnienia współpracy między agencjami narodowymi i pomoże im we wdrażaniu nowych rozwiązań i pomysłów oraz wykorzystaniu doświadczeń zdobytych na miejscu, co zwiększy liczbę uczestników programu Erasmus+;

30. podkreśla potrzebę zapewnienia większej elastyczności programu Erasmus+ w przypadku kryzysu, co obserwowano od czasu wybuchu wojny w Ukrainie; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane przez Komisję środki mające na celu umożliwienie ukraińskim studentom i pracownikom sektora edukacji dotkniętym wojną kontynuowanie nauki i działalności zawodowej w Ukrainie i w każdym z państw członkowskich; wzywa do udzielenia większej pomocy ukraińskim studentom oraz dodatkowego wsparcia dla ukraińskich instytucji szkolnictwa wyższego i społeczności akademickiej;

31. ubolewa nad decyzją rządu Zjednoczonego Królestwa o nieuczestniczeniu w programie Erasmus+ w obecnym okresie programowania w następstwie wystąpienia tego kraju z Unii Europejskiej, co oznacza utratę szans dla młodych ludzi zarówno w UE, jak i w Zjednoczonym Królestwie;

32. podkreśla znaczenie wspierania mobilności osób korzystających z kształcenia i szkolenia zawodowego (VET) celem dotarcia do młodych ludzi ze wszystkich środowisk, i z zadowoleniem odnotowuje zwiększenie możliwości ich długoterminowej mobilności w okresie programowania 2014–2020;

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wykorzystaly Europejski Rok Młodzieży i związane z nim wydarzenia do skutecznego promowania możliwości oferowanych przez program Erasmus+, w szczególności dla osób o mniejszych szansach i osób ze środowisk defaworyzowanych, w celu zapewnienia skutecznego oddziaływania Europejskiego Roku Młodzieży, w szczególności w odniesieniu do warunków życia młodych ludzi, ich możliwości kształcenia i uczestnictwa w życiu demokratycznym; ubolewa, że budżet przeznaczony na Europejski Rok Młodzieży jest niewystarczający, aby zaspokoić potrzeby związane z tą inicjatywą;

34. przypomina o pierwszorzędym znaczeniu zapewnienia automatycznego uznawania kwalifikacji i okresów nauki w kontekście europejskiego obszaru edukacji jako dodatkowego narzędzia osiągnięcia pełnej skuteczności środków włączenia społecznego w ramach programu Erasmus+ i Europejskiego Korpusu Solidarności;

35. jest zadowolony z niedawno przyjętych przez Komisję ram na lata 2021–2027 dotyczących środków mających na celu większe uwzględnianie różnorodności i włączenia społecznego w obecnych programach Erasmus+ i Europejski Korpus Solidarności oraz wzywa Komisję do ścisłego monitorowania przyszłego wdrażania tych ram na szczeblu krajowym, jak również do corocznego informowania Parlamentu; podkreśla, że pełne wdrożenie specjalnych ram dotyczących środków włączenia społecznego może być użytecznym doświadczeniem i służyć jako wzór dla innych programów UE, które mają bezpośredni wpływ na życie obywateli, takich jak program „Kreatywna Europa” oraz program „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”;

36. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
